

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Decizia nr. 792/2013

Ședința publică de la 14 februarie 2013

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr. 6927 din 21 noiembrie 2011 Curtea de Apel București, secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a respins ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamantul T.M. în contradictoriu cu pârâta A.N.I., având ca obiect anularea Raportului de evaluare nr. 77479/G/II din 4 iulie 2011 prin care pârâta a concluzionat că reclamantul s-a aflat în incompatibilitate, în sensul dispozițiilor art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, deoarece în perioada 18 iunie 2008 – 29 februarie 2009 a ocupat simultan atât funcția de primar al comunei Troianul cât și pe cea de administrator al SC T. SRL.

Pentru a se pronunța astfel, instanța a avut în vedere că:

- În motivarea acțiunii s-a invocat că raportul de evaluare este eronat și neconvingător, pe de o parte pentru faptul că inspectorul de integritate a nesocotit prevederile art. 1 C. civ. aplicând retroactiv Legea nr. 176 din 2 septembrie 2010, iar pe de altă parte că a ignorat situația de fapt potrivit căreia societatea comercială a avut doi administratori, respectiv reclamantul și tatăl acestuia adică T.S., acesta din urmă fiind cel care a îndeplinit efectiv toate actele de gestionare și administrare, perioada în care s-ar fi aflat în incompatibilitate fiind 18 iunie 2008 – 22 decembrie 2008 deoarece la data de 22 decembrie 2008 Tribunalul Teleorman a dispus definitiv și irevocabil dizolvarea SC T. SRL.

Un alt argument adus de reclamant a fost acela că veniturile în cuantum de 117.106.008 lei despre care se face vorbire în raport reprezintă venituri salariale cuvenite pentru funcția de primar și nu de la societatea comercială.

Apărările pârâtei A.N.I., cuprinse în întâmpinare, s-au axat pe respectarea procedurii de evaluare a respectării regimului incompatibilităților în perioada celor două mandate în care reclamantul a exercitat funcția de primar al comunei Troianul din județul Teleorman (2004-2008 și 2008-2012), pe documentarea care confirmă starea de incompatibilitate și perioada de timp stabilită conform art. 11 alin. (1) din H.G. nr. 176/2010 și pe adresa O.N.R.C. nr. 165441 potrivit căreia dizolvarea SC T. SRL, s-a dispus din oficiu la data de 26 februarie 2009 în baza sentinței civile nr. 672/2008 a Tribunalului Teleorman, ca urmare a nedeplinirii situațiilor financiare conform legii.

În acest context, instanța a înlăturat critica de nelegalitate vizând eventuala neretroactivitate și greșita interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, raportul fiind întocmit cu respectarea dispozițiilor legale arătate și în conformitate cu art. 11 din același act normativ potrivit cu care și activitatea de evaluare a conflictelor de interese și a incompatibilităților se efectuează atât pe durata executării funcțiilor ori demnităților publice, cât și în decursul a 3 ani după încetarea acestora.

În raport de dispozițiile art. 11 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 176/2010 s-a constatat că intenția reală a legiuitorului a fost necesitatea verificării și identificării unor posibile situații de incompatibilitate inclusiv ulterior încetării mandatului persoanei supuse verificării, mandat care a și determinat o eventuală incompatibilitate.

Cu privire la fondul celor reținute în raportul de evaluare contestat s-a reținut că în raport de prevederile art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, sunt nerelevante pentru înlăturarea situației de incompatibilitate în care reclamantul s-a aflat pe perioada menționată: durata redusă a acestei stări, faptul că acesta ar fi primit sau nu anumite sume de bani drept remunerație pentru funcția deținută în cadrul societății comerciale în timp ce exercita și mandatul de primar, faptul că prin sentință irevocabilă s-ar fi dispus dizolvarea societății comerciale (în acest caz relevantă fiind data radierii efective a societății din registrul comerțului, acesta fiind momentul care potrivit Legii nr. 31/1990 determină inexistența societății ca persoană juridică și a organelor sale de conducere și administrare), precum și faptul că starea de incompatibilitate ar fi încetat anterior sesizării pârâtei, respectiv anterior intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 176/2010.

Împotriva sus-amintitei sentințe a declarat recurs reclamantul T.M.

Cererea de recurs a fost întemeiată pe dispozițiile art. 304 pct. 9 C. proc. civ., iar în motivarea ei au fost subliniate două critici și anume una care vizează încălcarea de către pârâta A.N.I. a principiului neretroactivității legii civile, prin aplicarea retroactivă a Legii nr. 176 din 2 septembrie 2010 care prevede procedura de evaluare a conflictelor de interese în condițiile în care la data de 2 septembrie 2010 acest act normativ nu era în vigoare, iar cealaltă care vizează situația de fapt concretă în condițiile în care recurentul-reclamant nu a exercitat activități de administrare efectivă a respectivei societăți comerciale pentru că societatea dispunea de doi administratori, nu a semnat nici măcar actele contabile ale societății, acționând în permanență cu bună credință, fapt confirmat și de Ordonanța nr. 67/P/2010 a Parchetului de pe lângă Judecătoria Roșiori de Vede.

Prin întâmpinarea formulată, intimata A.N.I. a răspuns punctual celor două motive de nelegalitate și netemeinicie invocate de recurent, reiterând apărările făcute în fața instanței de fond, și conchizând că sentința atacată este legală și temeinică.

Examinând cauza din perspectiva obiectului și a normelor legale incidente, a probatorului administrat, și a dispozițiilor art. 304 pct. 9 și art. 304¹ C. proc. civ. Înalta Curte reține că recursul este nefondat și îl va respinge ca atare, pentru cele ce vor fi punctate în continuare:

Prin raportul de evaluare nr. 77482/G/II din 4 iulie 2011 A.N.I., Inspekția de Integritate a reținut incidența dispozițiilor art. 87 alin. (1) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, în sensul că în perioada 18 iunie 2008 – 26 februarie 2009, T.M. s-a aflat în stare de incompatibilitate deoarece a ocupat simultan atât funcția de primar al comunei Troianul cât și pe cea de administrator al SC T. SRL și în temeiul Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea A.N.I., precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, a dispus comunicarea Raportului de Evaluare către T.M., iar după rămânerea definitivă a acestui raport comunicarea acestuia și Comisiei de Disciplină din cadrul Instituției Prefectului Județului Teleorman în vederea aplicării măsurilor legale.

Potrivit art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, secțiunea a 4-a, funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București, președinte și vicepreședinte al consiliului județean este incompatibilă cu:

d) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, manager, administrator, membru al consiliului de administrație ori cenzor sau orice funcție de conducere ori de execuție la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, la regiile autonome de interes național sau local, la companiile și societățile naționale, precum și la instituțiile publice.

În speță, în perioada 9 decembrie 2004 – 26 februarie 2009 reclamantul a ocupat simultan atât funcția de primar al comunei Troianul cât și pe cea de administrator al SC T. SRL.

În temeiul art. 11 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 în urma evaluării elementelor de incompatibilitate s-a concluzionat prin raportul întocmit de agenția pârâtă că perioada de incompatibilitate este 18 iulie 2008 - 29 februarie 2009, cea din urmă dată fiind cea la care conform comunicării O.N.R.C. nr. 165441 către A.N.I., s-a dispus dizolvarea din oficiu a societății comerciale în discuție, în baza Sentinței civile nr. 672/2008 a Tribunalului Teleorman, ca urmare a nedepunerii situațiilor financiare conform legii.

Critica privitoare la aplicarea retroactivă a dispozițiilor Legii nr. 176/2010, reiterată și prin cererea de recurs, nu poate fi primită deoarece situația juridică generatoare a stării de incompatibilitate este prevăzută de normele de drept substanțial cuprinse în art. 87 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 161/2003, în vigoare și în perioada verificată de inspectorii de integritate.

De necontestat este că Legea nr. 176/2010 a intrat în vigoare la 5 septembrie 2010, însă procedura reglementată de acest act normativ privind evaluarea și constatarea conflictelor de interese și a incompatibilității se aplică tuturor acestor situații juridice chiar dacă, potrivit normelor de drept substanțial care le reglementează, acestea s-au născut înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 176/2010.

Susținerile reclamantului referitoare la faptul că incompatibilitatea nu a fost efectivă din moment ce erau doi administratori ai societății comerciale și cel de-al doilea (tatăl său) este cel care a semnat actele societății, precum și la faptul că perioada de incompatibilitate este greșit stabilită deoarece conform hotărârii judecătorești menționate dizolvarea societății a avut loc la data de 22 decembrie 2008, au fost corect înlăturate de instanța fondului.

Sub acest aspect este important a se arăta că textul legal în baza căruia s-a stabilit starea de incompatibilitate nu condiționează în sensul desfășurării efective de activități în cadrul societăților comerciale.

În privința datei până la care s-a stabilit starea de incompatibilitate, este justă raportarea la momentul dizolvării din oficiu a societății conform art. 237 din Legea nr. 31/1990/R/2 modificată și completată la data de 26 februarie 2009, fapt acceptat și de recurentul-reclamant, după cum se consemnează în raportul contestat la Capitolul II, atunci când apreciază că dat fiind că starea de incompatibilitate a încetat definitiv la data de 26 februarie 2009 nu sunt motive temeinice pentru întocmirea unui raport de evaluare și respectiv sesizare a instanței competente (fila 73 dosar fond).

Perioada relativ scurtă de timp pentru care s-a constatat incompatibilitatea nu reprezintă prin ea însăși un argument pentru înlăturarea concluziilor din Raportul de Evaluare din 4 iulie 2011.

Cum instanța de control judiciar nu reține motive pentru casarea/modificarea sentinței recurate, văzând și dispozițiile art. 312 alin. (1) C. proc. civ. și art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 modificată și completată.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Respinge recursul declarat de reclamantul T.M. împotriva sentinței civile nr. 6927 din 21 noiembrie 2011 a Curții de Apel București, secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, ca nefondat.

Irevocabilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 14 februarie 2013.

